

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Directeur général des douanes et droits indirects, Chef de l'agence de poursuites de la Direction nationale du renseignement et des enquêtes douanières

Strona pozwana: Harry Winston SARL

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 206 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że kradzież towaru objętego procedurą składu celnego, która miała miejsce w okolicznościach niniejszej sprawy, stanowi *nieodwracalną utratę towaru* i przypadek działania siły wyższej, co skutkuje tym, że w takiej sytuacji uznaje się, że dług celny w przywozie nie powstał?
- 2) Czy kradzież towarów objętych procedurą składu celnego sprawa, że zgodnie z art. 71 dyrektywy (Rady) 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽²⁾ zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego ma miejsce, a podatek staje się wymagalny?

⁽¹⁾ Dz.U. L 302, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts (Łotwa) w dniu 1 czerwca 2012 r. — Vitālijs Drozdovs przeciwko AAS „Baltikums”

(Sprawa C-277/12)

(2012/C 235/18)

Język postępowania: łotewski

Sąd krajowy

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vitālijs Drozdovs

Strona pozwana: AAS „Baltikums”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w zakresie kwotowym obowiązkowej ochrony w przypadku uszkodzenia ciała ustalonym w art. 3 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. — pierwszej dyrektywy w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności ⁽¹⁾ oraz w art. 1 i 2 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich

odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych ⁽²⁾ mieści się zadośćuczynienie za krzywdę?

- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy wykładni art. 3 dyrektywy Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. — pierwszej dyrektywy w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności oraz art. 1 i 2 drugiej dyrektywy Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, na podstawie którego zakres odpowiedzialności cywilnej w tym państwie — maksymalna kwota zadośćuczynienia za szkody niematerialne (krzywdę) — zostaje ograniczony poprzez ustanowienie limitu, który jest istotnie niższy od limitu odpowiedzialności ubezpieczyciela w dyrektywach i ustawie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 103, s. 1

⁽²⁾ Dz.U. L 8, s. 17

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 21 marca 2012 r. w sprawach połączonych T-439/12 i T-440/10 Fulmen przeciwko Radzie, wniesione w dniu 6 czerwca 2012 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-280/12 P)

(2012/C 235/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinavičiute, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Fulmen, Fereydoun Mahmoudian, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 21 marca 2012 r. w sprawach połączonych T-439/12 i T-440/10;
- ostateczne rozstrzygnięcie sporu i oddalenie skarg Fulmenu i F. Mahmoudiana przeciwko spornym aktom Rady;
- obciążenie Fulmenu i F. Mahmoudiana kosztami poniesionymi przez Radę w pierwszej instancji oraz w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Rada uważa, że wyrok Sądu w ww. sprawach narusza prawo i w konsekwencji powinien zostać uchylony przez Trybunał.

Rada podnosi, że Sąd naruszył prawo orzekając, że wnosząca odwołanie powinna przedstawić dowody, by potwierdzić uzasadnienie nałożenia środków ograniczających przeciwko spółce Fulmen, a mianowicie by potwierdzić fakt, że ta spółka była zaangażowana w instalację urządzeń elektrycznych w instalacji jądrowej Kom/Fordu (Iran).

W tej kwestii Rada uważa, po pierwsze, że Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że Rada powinna zażądać od państwa członkowskiego, które zaproponowało wyznaczenie Fulmenu, by przedstawiło dowody i informacje, skoro te dowody i informacje pochodzą ze źródeł poufnych. Po drugie Rada twierdzi, że Sąd naruszył prawo uznając, że Sąd może uwzględnić elementy poufne, które nie zostały podane do wiadomości adwokatów zainteresowanych stron, podczas gdy art. 67 § 3 regulaminu postępowania przed Sądem nie przewiduje takiej możliwości.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 6 czerwca 2012 r. — Trento Sviluppo Srl i Centrale Adriatica Soc. coop. przeciwko AGCOM

(Sprawa C-281/12)

(2012/C 235/20)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Trento Sviluppo srl, Centrale Adriatica Soc. coop.

Strona pozwana: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (AGCOM)

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 6 ust. 1 dyrektywy 2005/29/WE⁽¹⁾ w związku z częścią w której włoski tekst używa zwrotu „i w każdym przypadku” należy dokonywać w ten sposób, że dla uznania, że zachodzi wprowadzająca w błąd praktyka handlowa wystarcza wystąpienie wyłącznie jednej z przesłanek, o których mowa w pierwszej części tego ustępu, czy też dla uznania, że zachodzi taka praktyka handlowa konieczne jest także, aby wystąpiła dodatkowa przesłanka, jaką jest możliwość, iż praktyka handlowa wypaczy podjętą przez konsumenta decyzję dotyczącą transakcji.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotycząca nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniająca dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 149, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 7 czerwca 2012 r. — Aboubacar Diakite przeciwko Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

(Sprawa C-285/12)

(2012/C 235/21)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Aboubacar Diakite

Strona pozwana: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 15 lit. c) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ten przepis przyznaje ochronę jedynie w sytuacji „wewnętrznego konfliktu zbrojnego” w znaczeniu nadanym w międzynarodowym prawie humanitarnym, a w szczególności w odniesieniu do art. 3 wspólnego czterem konwencjom genewskim z dnia 12 sierpnia 1949 r. (dotyczącym, odpowiednio, polepszenia losu rannych i chorych w armiach czynnych na lądzie; polepszenia losu rannych, chorych i rozbitków sił zbrojnych na morzu; traktowania jeńców i ochrony osób cywilnych podczas wojny)?

Jeżeli pojęcie wewnętrznego konfliktu zbrojnego, o którym mowa w art. 15 lit. c) dyrektywy 2004/83 należy interpretować w sposób autonomiczny względem art. 3 wspólnego czterem konwencjom genewskim z dnia 12 sierpnia 1949 r., jakie są w tym przypadku kryteria służące ocenie istnienia takiego „wewnętrznego konfliktu zbrojnego”?

⁽¹⁾ Dz.U. L 304, s. 12.

Postanowienie prezesa piątej izby Trybunału z dnia 7 marca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-542/10)⁽¹⁾

(2012/C 235/22)

Język postępowania: polski

Prezes piątej izby Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 29.1.2011.